

Justis- og
beredskapsdepartementet
Postboks 8005 Dep
0030 OSLO

Dato: 20.09.2013
Vår ref.: 13-1219
Deres ref.: 13/4482Aas

Høring - NOU 2013:9 Ett politi – rustet til å møte fremtidens utfordringer (Politianalysen)

Det vises til brev fra Justisdepartementet av 21. juni 2013 der NOU 2013:9 Ett politi – rustet til å møte fremtidens utfordringer (Politianalysen) er vedlagt.

For Finans Norge og finansnæringen er det viktig at forebygging og etterforskning av økonomisk kriminalitet gis høy prioritet. Vi er av den grunn opptatt av at politiet er organisert på en effektiv og riktig måte i forhold til de utfordringene samfunnet står overfor på dette området.

1. Innledning

Finans Norge har gjennom flere år hatt et tett og godt samarbeid med norsk politi og påtalemyndighet. Bakgrunnen for samarbeidet er blant annet knyttet til næringens behov for en effektiv forebyggelse og avdekking av økonomisk kriminalitet. Selv om statistikken viser at kriminaliteten går noe ned, er det et faktum at den blir stadig mer organisert, komplisert og i større grad grenseoverskridende. Dette bidrar til et økende behov for å utvikle samarbeidet ytterligere for å kunne møte de fremtidige utfordringene næringen og samfunnet står overfor.

Finans Norge har i flere sammenhenger påpekt næringens bekymring over at etterforskningskapasiteten i politi og påtalemyndighet innenfor økonomisk kriminalitet oppleves som utilstrekkelig. Etter Finans Norges oppfatning knytter disse forholdene seg blant annet til følgende forhold:

- Politiets ressurser til forebygging og etterforskning er ikke tilstrekkelige for å kompensere for den betydelige endringen av kriminalitetsbildet som følger av åpnere

- grenser (Schengen-utvidelser) og utviklingen av stadig nye former for organisert kriminalitet som preges av militæraktig disiplin, presisjon og teknisk kunnskap.
- Finans Norge registrerer at det bygges opp sterke enheter for spesialisert politimyndighet for å ivareta spesifikke offentlige interesser (skatt, toll, trygd mv). Dette kan bidra til en svekkelse av de politi- og etterforskningsressurser som skal ivareta private anmelderes interesser i saker innen for økonomisk kriminalitet, herunder også næringslivets interesser.
 - Det registreres, etter terrorangrepet 22. juli 2011, et økt fokus på beredskap i politiet. Næringen frykter at etterforskningskapasiteten blir svekket som en følge av dette.

2. Finans Norges kommentarer til politianalysen

Finans Norge ser behovet både for strukturreformen og kvalitetsreformen og støtter således hovedanbefalingene i analysen. Imidlertid ser vi at det er noen vesentlige forhold av betydning for finansnæringen som etter vår oppfatning ikke er omtalt eller tilstrekkelig utdypet i analysen.

I analysen henvises det ved flere anledninger til at distriktenes/ enhetenes oppbygning og antall fører til at distriktene ikke er store nok til å kunne opprettholde tilstrekkelige volum og kvalitet på spesialistfunksjonene. Analysen tar til ordet for å redusere antall distrikter for å øke kompetansen relatert til etterforskning av blant annet økonomisk kriminalitet. Næringen ser positivt på en slik desentralisering og utbredelse av kunnskap, men ønsker at det presiseres at dette også må bidra til at etterforskning og samhandling med andre samfunnsaktører må effektiviseres ytterligere også på distriktsnivå.

Analysen viser også til at større og mer robuste distrikter vil kunne etablere mer robuste spesialistmiljøer. For finansnæringen vil det være ønskelig med en styrkning av distriktenes Økoteam. Finansnæringen har i dag god kontakt med Økokrim, men vil på et lokalt plan ha stort utbytte av å kunne samhandle direkte i enkeltsaker med etablerte Økoteam som har tilstrekkelig kapasitet og kompetanse.

I analysen vises det til de store forskjellene i organisering i hvert enkelt politidistrikt og det anbefales en nasjonal struktur/ organisasjonsmodell for hvordan hver enhet/ distrikt skal bygges opp. Dette for å sikre at man får like prosesser og ansvarsforhold i samtlige politidistrikt. Dette kan også forenkle eksterne aktørers samhandling med politiet, idet man vil ha kunnskap om politidistriktenes enhetlige oppbygning og dermed kunne definere ensartede kontaktpunkter i hvert distrikt.

Analysen tar for seg politiets forebyggende kapasitet og arbeid og legger i den sammenheng stor vekt på politiets samhandling innad i distriktet, mellom distriktene og også overfor andre etater. Finans Norge er av den oppfatning at det er en mangel ved analysen at den ikke i større grad presiserer at samhandlingen også må prioriteres og etableres overfor andre samfunnsaktører som kan samarbeide og bistå i politiets arbeid. Dette kommer kun frem i punkt 12.1.6.5 «Lokalt kriminalitetsforebyggende arbeidet» hvor det vises til samhandling på lokalt nivå gjennom politiråd og lokale kriminalitetsforebyggende tiltak. Det tas ikke til orde for at politiet på nasjonalt og lokalt plan i større grad bør etablere kontakt med relevante samfunnsaktører (problemeiere), og at samhandlingen bør systematiseres og effektiviseres. Denne forutsetningen kommer tydelig frem i Stortingsmelding nr. 7. hvor samarbeid med privat sektor blir lagt som et premiss for å lykkes bedre i arbeidet med å forebygge og avdekke økonomisk kriminalitet.

I tillegg til at analysen tar for seg behovet for endringer og effektivisering av politiet internt, gir analysen også indikasjoner på hvilke områder og prosesser som bør prioriteres innenfor flere organer og funksjoner. I denne sammenheng er Finans Norge av den oppfatning at behovet og nytten av samhandling med relevante samfunnsaktører også her burde komme tydeligere frem. Det er som nevnt innledningsvis et faktum at kriminaliteten blir stadig mer organisert, komplisert og i større grad grenseoverskridende. For å kunne lykkes med å forebygge og avdekke slik alvorlig kriminalitet burde det foreligge en forutsetning at politiet i større grad benytter seg av den kompetansen som finnes utenfor politiet (for eksempel IKT kriminalitet).

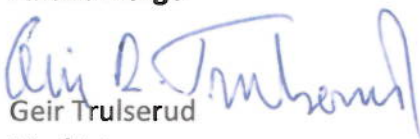
I punkt 6.2.3 tar utvalget for seg særorganer og støttefunksjoner. Her henvises det kun til særorganenes funksjon som støtteorganer internt i politiet. Behovet for å synliggjøre at særorganene også bør fungerer som kontaktpunkter for eksterne aktører nasjonalt og internasjonalt, er ikke nevnt i analysen. Dette er en mangel da det er av stor betydning for eksterne aktører at man begrenser antall kontaktpunkter inn til politiet når man f.eks. behandler en nasjonal problemstilling. Det er ikke effektivt at den eksterne samfunnsaktøren må henvende seg til de enkelte eller flere distrikter i slike tilfeller.

Informasjonsformidling av sentrale føringer og veiledninger, for å tilrettelegge for felles metodikk, arbeidsprosesser og beste praksis, beskrives i analysen som en utfordring for politiet. Man ser i dag en begrenset grad av systematisk erfaringslæring, analyse og utvikling av beste praksis. Det henvises til at det er behov for å styrke og systematisere arbeidet med deling av beste praksis og tydeliggjøre politiets arbeidsprosesser. En forutsetning for dette arbeidet er at det i forkant besluttes og tydeliggjøres hvilke samarbeidspartnere politiet skal ha både innenfor privat og offentlig sektor (problemeiere, eller interessenter).

Det bekymrer Finans Norge at dette ikke kommer tydeligere frem i analysen da det er av stor betydning for ytterligere å kunne utvikle og effektivisere samarbeidet mellom politiet og finansnæringen.

Med vennlig hilsen

Finans Norge

Geir Trulserud

Direktør